

en Ordning som den, dette Lovforslag paakræver; og jeg glæder mig over at høre, at den højtærede Minister vil tage denne Sag i sin Haand, naar Tidspunktet dertil er belejligt. Jeg tror, at denne Sag bedst løses, naar Regeringen tager Spørgsmaalet i sin Haand. Men Sagen har i og for sig min og mine Meningsfællers fulde Sympati nu som før, og vor Støtte skal ikke savnes til Gennemførelse af en Foranstaltning som den her omtalte.

Lange: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at han haabede, at man vilde se paa dette Lovforslag uden at lægge Mærke til, hvem der havde stillet det, men kun se paa Sagen. Jeg tænker, han mente, at man ikke skulde se paa, at dette Lovforslag var stillet af den socialdemokratiske Gruppe. Jeg og mine Meningsfæller se paa dette som paa ethvert andet Lovforslag paa samme Maade, enten det kommer fra den ene eller den anden Side. Vi se paa Sagens Realitet og paa Lovforslagets Indhold.

Den ærede Ordfører har anbefalet dette Lovforslag paa det kraftigste, har paavist de Fordele, der vilde flyde deraf, og de Brøst, der findes under den nuværende Ordning. Jeg tror nu ikke, at disse Brøst ere saa store, som det ærede Medlem vilde gøre gældende. Han kom ind paa en Omtale af en Embedsmand i en bestemt By her i Landet, og kom ind paa Forhold, som efter min Mening slet ikke egne sig til at komme frem her i Rigsdagen. Thi det var slet ikke om Borgmesteren som saadan, han talte, det var om Borgmesteren som Politimester, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der i den paagældende By, som jeg ikke skal nævne, er lige saa mange, ja maaske flere, der have den stik modsatte Opfattelse af denne Sag som den, det ærede Medlem har udtalt. Efter min Mening skal denne Sag vistnok i Øjeblikket bruges til at lave en kommunalpolitisk Opposition, en kommunalpolitisk Bevægelse, som skal bruges ved en bestemt Lejlighed, og derfor anser jeg det for uheldigt, at man tager slige Sager frem, som slet ikke vedkomme dette Lovforslag.

Selve Lovforslaget er efter min Mening bygget lovligt uklart og vagt, til at man kan tage Stilling dertil under de nuværende Forhold, navnlig efter, som den højtærede Indenrigsminister udtalte, at det Tidspunkt, hvorpaa Forslaget nu fremkom, maatte anses for yderst uheldigt,

idet denne Sag nærmest maatte knyttes til Retsreformen og den forandrede kommunale Valgret. Jeg har den samme Opfattelse, trods det, at jeg ved, at Ønsket om valgte Borgmestre i Byerne deles af mange inden for de forskellige Partier. Om det altid vil være saa heldigt, som man tror, tør jeg neppe paastaa; thi naar det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) mener, at de nuværende kongevalgte Borgmestre ikke føle sig som kommunale Tillidsmænd, men mere som Statens Tillidsmænd, maa jeg efter min Erfaring protestere derimod. Jeg har kendt mange Borgmestre, som have været fuldt saa kommunalt vakte og kommunalt interesserede som nogen af de Mænd, der have siddet i Byraadet. Desuden maa Staten nødvendigvis forlange en Tilsynsmand i hver By, og derfor kan man aldrig opnaa, at man faar folkevalgte Borgmestre, uden at Staten maa have et Tilsyn, enten ved en Magistrat eller, som det ærede Medlem for Helsingør mente, gennem Amtmanden, hvad jeg ikke anser for fuldt ud heldigt; thi det turde være lovlig meget, det da blev paalagt Amtmanden at tage Hensyn til.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at det var en Tale, der intet havde paa sig, naar man vilde sige, at de Folk, der vilde blive valgte til Borgmestre i Byerne, ikke havde Tid og Raad dertil. Det er dog ikke ganske sikkert, at det ærede Medlem her har Ret; thi som Regel vilde man vel vælge den dygtigste Mand i Byraadet til at være Borgmester, og det turde ofte være den, der har mindst Tid at ofre fra sit private Arbejde. Derfor turde man tænke sig, at hvis denne Lov gik igennem, maatte den, der valgtes, holdes skadesløs; thi enhver, der kender Borgmesterens Arbejde i en nogenlunde stor By, vil erkende, at Arbejdet er saa stort, at den paagældende ikke vilde faa megen Tid tilovers til sit private Arbejde.

I det væsentlige maa jeg slutte mig til den højtærede Indenrigsminister og sige, at paa det nuværende Tidspunkt mener jeg ikke, at denne Lov bør fremmes, idet man maa afvente et gunstigere Øjeblik, nemlig det Øjeblik, da den kommunale Valglov og Retsreformen ere komne til Afslutning, saa at man har noget bestemt og positivt at bygge paa. Derfor mener jeg paa ingen Maade, at man skal nægte Lovforslaget Overgang, jeg mener blot, at man ikke skal ønske dette Lovforslag ført frem til Gennemførelse paa det nuværende Tidspunkt.